

FESTA MAJOR 2004

Després de lliurar les plaques i medalles que la Paeria, en nom de tots els ciutadans i ciutadanes de Lleida, concedeix a les entitats i a les persones que se n'han fet mereixedores, és costum que l'Alcalde faci una breu glosa dels mèrits que han concorregut en els guardonats. En aquesta primera ocasió en què tinc el goig de fer-ho, he de dir que la tasca és, alhora, fàcil i difícil. Fàcil, per l'extensa relació dels mèrits que concorren en els guardonats i difícil, per la impossibilitat d'esmentar-los tots en un curt espai de temps i, per tant, haver-ne de triar, a tall de mostra rellevant, aquells que m'han semblat més destacats.

Aquest és el cas de l'agrupació teatral TOAR que compleix cinquanta anys de servei al públic de Lleida, i per tant de servei públic, en innumerables representacions de teatre no professional, activitat i període de temps assolit que multipliquen el mèrit de la seva llarga trajectòria. El TOAR -que, sorprenentment per a molts, vol dir *Teatro de la Obra Atlético Recreativa*, una institució típica dels anys 50 del segle passat, un temps, com encara alguns recordareu, molt dur per a qualsevol classe de cultura- va representar tot tipus de teatre, des de *La ratonera* d'Agatha Christie fins a obres com *La muralla*, de Joaquín Calvo Sotelo, sens dubte un èxit destacat de la companyia; passant per autors catalans com Jaime Salom o Julio Manegat; Txejov o teatre d'avantguarda com la posta en escena de *Sis personatges en busca d'autor*, de Luigi Pirandello, amb què van retre homenatge a un dels fundadors de l'agrupació escènica, José Olóndriz, al qual també recordem avui.

Cinquanta anys de teatre *amateur*, com el propi nom indica, són cinquanta anys d'amor al teatre. De desig de comunicar al públic uns missatges, sovint plens de transcendència i crítica social, malgrat les circumstàncies que els limitaven durant els primers vint-i-cinc anys de vida de l'agrupació teatral. Unes representacions amb el desig de comunicar, amb la paraula i el gest, una manifestació artística que contribueix a enriquir els espectadors de l'obra teatral però també, de manera molt directa, els mateixos actors. És en aquesta doble funció ciutadana de promoure la cultura del teatre a Lleida i, al mateix temps, de desvetllar el cuc de l'art escènic en els mateixos components de l'agrupació que el TOAR, tots els actors que han participat en les seves representacions, tots els directors que l'han dirigit i tots els que han col·laborat en els decorats i l'utilatge de les obres representades, s'ha fet mereixedors del reconeixement de la nostra ciutat.

Enhorabona.

Vint-i-cinc anys ha fet el nostre Ateneu Popular de Ponent. Una entitat ciutadana d'un civisme exemplar. Una difusora incansable de la cultura popular i catalana que ha promogut, de manera no menys intensa, els valors cívics de l'associacionisme, en l'origen de la seva creació; la llibertat, les llibertats; la tolerància; el respecte als drets humans i als de la nostra col·lectivitat. L'Ateneu va entendre, des de la seva creació, que la cultura i la cultura feta de forma associativa, són les eines bàsiques de comunicar i, sobretot, de posar en pràctica els valors als quals acabo de fer referència. És, amb la pràctica d'aquesta seva actitud exemplar, com aconseguim una ciutat més solidària, una ciutat més cohesionada i, és clar, una ciutat més culta.

Ha estat, i és, mèrit específic de l'Ateneu Popular haver recuperat per a Lleida la institució catalana dels ateneus. Sens dubte existeix un lligam estret entre la creació de l'Ateneu Popular i el seu antecessor més evident, l'Esbart Màrius Torres del Sícoris Club, recuperador de la cultura catalana i de la figura del nostre poeta. També vull destacar la ja llarga sèrie d'activitats i publicacions que sota la pregunta, *coneixes la teva ciutat?*, ha estat un element molt important de cohesió ciutadana i de descoberta de Lleida per a les pròpies lleidatanes i lleidatans.

Avui, en un món molt més obert i complex que mai, seguim amb la necessitat de comptar amb entitats com l'Ateneu Popular de Ponent. Per motivar l'associacionisme ciutadà, cultural i social; per no baixar la guàrdia davant els atacs dels enemics de les llibertats; per promoure la tolerància i restar fermes en la defensa dels drets humans i dels drets de la nostra comunitat; i per seguir impulsant la cultura com a manifestació més alta de la convivència, la solidaritat i la cohesió entre ciutadanes i ciutadans de Lleida. Gràcies a tots els socis de l'Ateneu i, en el seu nom, als que l'han presidit: Manuel Lladonosa, Francesc Soldevila, Salvador Escudé, Jaume Barrull i Joan Busqueta.

Felicitats a tots i per molts anys.

Una altra entitat ciutadana de llarga trajectòria és el Col·legi Sant Jordi. Cinquanta anys s'han escolat d'ençà de la seva primera ubicació en l'antic casal de la família Macià al carrer del canonge González. Cinquanta anys de l'inici d'aquesta magnífica obra educadora endegada pels professors Farreny, Isern i Solans, en uns anys, com ja he esmentat, difícils per a la cultura

catalana. Una obra educadora mantinguda amb fermesa pels seus continuadors, deixant una empremta inesborrable de catalanitat, llibertat i ciutadania en nombroses generacions de lleidatans i lleidatanes.

Lleida, com sabeu, vol destacar com a model de ciutat educadora. Aquesta ha estat, i és, la voluntat de la Paeria. Tenim en la trajectòria del Sant Jordi un exemple pioner de l'obra educadora que va més enllà de l'estricta ensenyament obligatori. Tenim, també, en el Sant Jordi un cas remarcable d'una escola inicialment de gestió privada però d'esperit públic, ciutadana, democràtica i catalana. Avui segueix amb el mateix esperit d'escola pública, ara amb gestió pública.

Vull felicitar-vos per aquests primers cinquanta anys. Una felicitació que faig extensiva a tots els que han fet possible aquest llarg recorregut al servei de la nostra ciutat. Als que han estat i són els seus professors, als pares i mares dels alumnes, a tots els estudiants que, passats els anys, han esdevinguts ciutadanes i ciutadans portadors d'una bona formació, als qui ja no són entre nosaltres, als qui van endegar l'alternativa cooperativa i als qui, finalment, van recollir el projecte del Sant Jordi per fer-lo escola pública.

A tots, el nostre profund agraïment ciutadà.

Quan la Corporació municipal va aprovar atorgar la Medalla de la Ciutat, a títol pòstum, a Joan Vilagrasa, vàrem sentir, un cop més, el gran buit que ens ha deixat la seva absència. Podem omplir aquest buit, encara que sempre de

manera insuficient, amb la memòria de la seva persona, cosa que fem avui, aquí, a la Casa de la Ciutat; també amb el nostre record personal i amb el record i, sobretot, amb la continuació de la seva obra com a professor de la Universitat de Lleida; com a investigador de la geografia urbana, la seva especialitat i com a consultor i col·laborador de la Paeria, que fou una de les maneres que Joan Vilagrasa va tenir de participar en el desenvolupament de la nostra ciutat.

En el professor Vilagrasa resultaven indestruïbles les components acadèmica i ciutadana de la seva personalitat. Així va ser des de la seva tesi de doctorat, dedicada al creixement urbà de Lleida, fins a les seves darreres col·laboracions en el Pla de Dinamització de Lleida, per l'arribada de l'AVE, i el projecte de ciutats intermèdies, passant per la continuada direcció de les Setmanes d'Estudis Urbans, en les que va deixar la marca de la seva empremta inconfusible. Gràcies, doncs, als seus estudis coneixem millor la nostra ciutat - en uns aspectes complementaris als que l'Ateneu ens ha ajudat a descobrir- i, d'aquesta manera, som més capaços de transformar-la en la direcció que ens hem plantejat de fer-ho.

Gràcies, Joan, per la teva tasca al servei de la ciutat de Lleida i de la nostra Universitat. Procurarem tenir sempre ben presents els teus ensenyaments.

Gràcies Marta i Joana, per la vostra presència avui en aquest acte solemne que ha posat de manifest l'estima de tota la ciutat pel Joan.

Si es fa difícil glossar els mèrits d'un conciutadà que ja no és entre nosaltres, no ho és menys fer-ho de qui, com l'Antoni Siurana, ha estat tants anys el Paer en cap de Lleida i, per tant, el primer dels nostres conciutadans. En ser nomenat conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, hem sentit, al mateix temps, la satisfacció de veure reconeguda la seva trajectòria pública al servei de Lleida i de Catalunya, a la Paeria i al Parlament de Catalunya, i la pèrdua d'un alcalde excepcional que passarà a la nostra història com el transformador de Lleida en la gran ciutat que ha esdevingut sota el seu mandat.

La seva tasca transformadora ha estat present en tots els àmbits de Lleida. En l'àmbit de l'urbanisme, amb un creixement de la ciutat equilibrat que perseguia, i ha aconseguit donar vida pròpia als barris sense perdre la unitat d'una ciutat que s'ha anat fent gran en el territori. En l'àmbit de l'arquitectura, especialment la de les urbanitzacions i els edificis públics, de gran qualitat, que ha comptat amb la complicitat de la iniciativa privada en el manteniment d'uns elevats estàndards de qualitat en la construcció d'habitatges. En l'àmbit dels equipaments municipals dotant els barris dels corresponents serveis culturals, esportius i socials, a un nivell que no crec que superi cap altra ciutat del nostre país. En el progrés de la nostra economia que ha situat Lleida entre les ciutats més valorades de Catalunya i d'Espanya. En la projecció exterior de Lleida, situant-la en el mapa de les ciutats que compten. I, el que em sembla més important, en aconseguir un elevat grau de convivència entre lleidatanes i lleidatans, de cohesió ciutadana, a través d'una creixent participació en els afers de la ciutat, de solidaritat i de manteniment dels valors fonamentals de la ciutadania.

Són mèrits, tots ells, reconeguts extensament per tota la ciutadania. Que així ho ha manifestat de forma massiva en la tramesa de les seves adhesions per a la concessió de la Medalla de la Ciutat que ara he tingut l'honor d'atorgar-li.

Conseller, Alcalde, amic Antonio, gràcies per tants anys al servei de Lleida i al de Catalunya. Estic segur que seguirem comptant amb la teva valuosa ajuda per als afers de la nostra estimada ciutat i del nostre país. Moltes gràcies en nom de totes les lleidatanes i de tots els lleidatans.

ÀNGEL ROS DOMINGO
ALCALDE DE LLEIDA

Lleida, 7 de maig de 2004